

V našej krajine sa prakticky od začiatku 50. rokov minulého storočia dávala veda a viera v Stvoriteľa do protikladu. Boli to tvrdenia typu: veda dokázala, že Boh nie je.

Argumentácia sa pritom viedla na úrovni, že ten kto verí, je jednoducho istý typ hlupáčka, ktorý si nedostatok inteligencie kompenzuje náboženskými predstavami. Darwinovo učenie, ktoré sa prehlasovalo a stále ešte prehlasuje, za vedeckú teóriu (vedu), však zlyhalo pri vysvetľovaní dnes dobre známych faktov, vedeckých faktov.

Vedomie Boha v ľudskej spoločnosti sa historicky kládlo do obdobia nedostatočného poznania a porozumenia prírodným javom s ktorými sa ľudia okolo seba dennodenne stretávali a do súvislosti so strachom z toho, čo ich obklopovalo. Teda akýsi temný dávnotek v kontraste s osvieteneckým prítomným obdobím a vysokým racionálnym poznaním prírodných javov a ich interpretácia skrze prírodné zákony.

Tento naturalistický prístup, vyhlasovaný za jediný možný vedecký postoj, dosiahol svoje maximum vo filozofii dialektického materializmu koncom 19. a v prvej polovici 20. storočia. Jedným z jeho pilierov je evolučná predstava existencie všetkých vecí, javov, vesmíru a života.

Korene dialektického materializmu siahajú do obdobia prelomu 6. a 5. storočia pred n.l. a spájajú sa s menom gréckeho filozofa Hérakleitosa z Efezu, ktorého považujú za prvého predstaviteľa tejto filozofie, aj keď Hérakleitos vychádzal z názorov svojich predchodcov a to predovšetkým tzv. "prírodných filozofov".

V oblasti života živých bytostí akousi "korunou evolúcie" sa stalo Darwinovo učenie o vzniku druhov prírodným výberom. Dnes však otázka okolo vzniku života sa dostala do inej roviny. Dnes diskusia nestojí v polohe: veda verzus viera, ale v polohe: Darwinovo učenie verzus veda.

Darwinovo učenie sa v školách, ale vlastne v celej ľudskej spoločnosti kdekoľvek na tejto našej zemeguli, predkladalo ako dokázané (vedecky dokázané!), teda ako nespochybniteľná vedecká teória. Celú tú dobu však to bolo len a len púhe želanie. Od roku 1859, kedy vyšla Darwinova kniha "O vzniku druhov...", až do dnešných dní nebol a nie je predložený ani jeden (!) nespochybniteľný vedecký dôkaz, ktorý by potvrdil toto učenie.

Paradoxne neočakávaný "úder" (protiargument) pre Darwinovo učenie prišiel práve z oblasti vedy. Prišiel odtiaľ, kam silou mocou toto učenie chceli niektorí etablovať. Je to práve "veda", ktorá sa postavila proti Darwinovi. Totižto, každé učenie, teória, názor, tvrdenie, ktoré si nárokuje na prívlastok vedecké (vedecká) musí byť nejaký spôsobom v určitej chvíli porovnané s pozorovaním a experimentami a musí v konfrontácii s experimentálnymi a pozorovanými faktami. Iba na to učenie (teóriu), ktorá obstojí v paľbe opakovaného testovania a konfrontácie s pozorovanými faktami, sa môžeme dívať ako na vedeckú teóriu. Táto konfrontácia vedeckých

teórií s experimentami nikdy nekončí. Názory (tvrdenia, učenia), ktoré neobstoja, ktoré nedokážu vysvetliť nové pozorovania, sa musia nutne zmeniť, korigovať alebo úplne opustiť. Toto sa v posledných desaťročiach minulého storočia stalo Darwinovmu učeniu.

O čo ide, bolo napísané napr. aj v článku "Darwin a dizajn" uverejnenom v Porta Communitatis, 1 (2005). Po aplikácii experimentálnych postupov známych vo fyzike a materiálovom inžinierstve (elektrónový mikroskop, rentgenová štruktúrna analýza a nukleárna magnetická rezonancia) na živé systémy sa biochemikom podarilo vstúpiť do vnútralivej bunky. Objavili tam zložité mechanizmy, ktorých fungovanie sa nijakým spôsobom nepodarilo a nedarí vysvetliť z pozície Darwinovho učenia o prírodnom výbere, mutáciách, náhody a dlhých časových obdobiach.

Darwinovo učenie zlyhalo pri vysvetľovaní faktov získaných vedeckými postupmi (metódami) a preto stratilo svoje opodstatnenie, stratilo kredit, ktorý mu bol prisudzovaný a stratilo ho práve (alebo presnejšie: aj) na pôde vedy. Zlyhalo, je nefunkčné pri vysvetľovaní rozmanitosti foriem života a preto "odchádza zo scény". Vlastne už odišlo (!), len je ešte mnoho ľudí, ktorí to nechcú pripustiť, ktorí sa s tým nechcú alebo nevedia zmieriť. Veda a vedecké myslenie je však v tomto smere nekompromisné a netolerantné. Vo vede sa ide tam, kam nás vedú fakty a fakty nás vedú preč od Darwinovho učenia a v otázkach vzniku preč aj od evolúcie v tom najširšom slova zmysle.